

Tisztelt Tanáraink, Szülők, kedves Ballagók, Diáktársaim!

Az elmúlt négy év során mindig figyelemmel hallgattam a ballagatók nevében szólók hol vidám, hol szomorú szavait. Azonban a legfontosabb dolog minden évben az volt, hogy felidéztek az együtt töltött évek eseményeit. Most eljött az az idő, amikor rólatok szól ez az emlékezés.

Hiszen az ember életében muszáj megállni a fontos pillanatoknál, mérföldköveknél, és visszatekinteni, hogy mi is történt az elmúlt 5 évben. Bizonyára szorongás fog el titeket, ha arra gondoltok, hogy eljött a búcsúzás ideje. Elbúcsúztok az iskolától, tanáraitoktól, társaitoktól, a hosszú éveken át formálódott közösségtől. Idézzük fel közösen, honnan is indultatok!

Mindenkiben mély nyomot hagyhattak az első bizonytalan lépések a nagyok között, és talán nem is gondoltátok, hogy rövid időn belül ti lesztek a legidősebbek. A Csipetke által teljes értékű lovassys diákokká váltatok, még ha számos megpróbáltatáson kellett is átesnetek. Viszont biztosíthatlak titeket arról, hogy egy évvel később a nyertes D osztály által kitalált feladatokkal legalább olyan nehéz próbák elé állítottatok minket, mint amilyeneket ti legyőztetek. Szorgosan részt vettetek a diákéletben, ezt bizonyítja, hogy a diákheteken több pártotok is indult, mint például az Alibi, a Konteó párt vagy a Vidékfejlesztési Osztály, amely visszarepített minket a hagyományokhoz, táncoltunk a májusfa körül és locsolkodtunk. Gondoskodtatok a minden évben megrendezésre kerülő focibajnokságról, és az éjszakai röpiről sem hiányozhattatok, néhány csapatotok már-már legyőzhetetlen ellenfélnek bizonyult.

Ha már a sportoknál tartunk, muszáj megemlítenem a röpis lányokat és fiúkat, akik kézilabdában is gyakran jeleskedtek, ezzel mutatva nekünk példát. Sokatokkal találkoztunk a jóga órákon vagy túráztunk együtt hegyen-völgyön át, mert a nyitótáncra való készülés és az általa nyert mentesség sajnos nem tart örökké. Mindent összevetve megérte a sok próba, az együtt töltött órák, elkápráztattatok minket először a szalagavatón, majd a Lovassy-bálon, ahol könnyeket csaltatok szüleitek szemébe.

Emlékeztessé tettétek a nemzeti ünnepeket is, a Négy pofon és a Ha mennél hideg szélben.. című műsoraitokkal, de ne feledkezzünk el Katona József Bánk bánjának feldolgozásáról sem. Rendszeresen hallottunk rólatok az OKTV-s eredményeitek miatt, illetve titeket dicsért a hangos minden egyes matekverseny után. Többek között nektek köszönhető a Gordiusz Díjak, és óriási szerepetek volt a helikoni serlegek megszerzésében, gondoljunk csak az énekkari tagokra, színjátszósokra, zenekari tagokra és néptáncosainkra.

Köszönjük nektek, hogy általatok színesebbek lettek a hétköznapjaink és az ünnepeink is! Holnaptól viszont nem írnak fel titeket többet későnek, nem futtok több coopert, nincs több tolakodás a Hangvillában, új útra léptek, új szokások váltják fel a régieket. Remélem, tudjátok, hogy bármikor szívesen látunk titeket egy beszélgetésre az iskola melletti kávézóban.

Habár a nyakatokon az érettségi, álljatok még meg egy pillanatra, és idézzétek fel a legszebb pillanatokot, emlékeket, amiket együtt éltetek át, élvezzük még ki ezt a kis időt!

Sok sikert kívánva, Kosztolányi Dezső gondolataival szeretnék búcsúzni tőletek:

De azt akarom, tisztán és fehéren,
legyetek vígak és bársonyba-járók,
a kezetekben egy nagy arany-érem,
s hódítsátok meg az egész világot.

Krén Enikő 11.B